

РЕШЕНИЕ

№ 1314

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска

Елка Атанасова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12534** по описа за **2019** година докладвано от съдия Елка Атанасова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна Инфраструктура“, Областно пътно управление - С., срещу решение № 231670 от 02.10.2019г., постановено по нахд № 12357/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав, с което е отменено наказателно постановление № 6178/14.06.2019 г., издадено от началник отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ при Агенция пътна инфраструктура (АПИ), с което на Б. П. М. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2500 лв. на основание чл. 53, ал. 1 от Закона за пътищата (ЗП) за нарушение на чл.26 ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП вр. чл. 37, ал.1, т.1 на Наредба №11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В касационната жалба са изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на материалния и процесуален закон - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Твърди се, че районният съд неправилно е приел, че нарушението е недоказано, тъй като по безспорен начин е установено, че Б. М. е управлявал процесното тежко ППС без разрешение, издадено от администрацията, управляваща пътя, с което е извършил нарушение на чл. 26, ал. 2, т.1, б. „а“ от ЗП.

Посочва се, че в настоящия случай не се касае за ангажиране на отговорност за това, че водачът на ППС не се е снабдил с разрешение, а че извършва движение на тежко ППС, без разрешение на пътната администрация. Иска се от съда да отмени обжалваното решение. Претендират се разности.

Ответникът Б. П. М. изразява становище за неоснователност на касационната жалба в подробно представени писмени бележки.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, деветнадесети касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в законовия 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна. Налице са основания за отмяна на съдебното решение на районния съд, по съображения, различни от изложените в жалбата.

Производството пред Софийски районен съд е образувано по жалба от Б. П. М. срещу НП № 6178 от 14.06.2019г. , с което е ангажирана административнонаказателната му отговорност, затова че на 17.05.2019 г., в 12.30 ч. е управлявал МПС с 4 оси с две управляеми оси, марка „А.“, модел „ХД 8 84.45“ с ДК [рег.номер на МПС] на път П-81, км.4+950 ляво на 100м. след табела „Джиев“, в посока К.- С., като при измерване на натоварването на осите, е установено, че натоварването на двойната задвижваща ос при разстояние между осите 1.40м. е 30.145т. при максимално допустимо 19.000т., с което е осъществил нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б „а“ от Закона за пътищата във вр. с чл.37 ал.1 т.1 от Наредба № 11/03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС..

С решението си Софийски районен съд (СРС) е отменил процесното НП като е посочил, че е налице недоказаност на нарушението. За да приеме че наказващия орган не е доказал обвинителната си теза, районния съд е посочил само, че от събраните писмени и гласни доказателства не се формира извод относно авторството на нарушението, като разпитаните двама свидетели са заявили липса на спомен за конкретни събития.

Без да коментира обосноваността на горния извод, настоящият касационен състав намира, че въззивният съд не е изяснил обстоятелства от значение за формиране на вътрешното му убеждение, не е обективирал процеса на формиране на своето вътрешно убеждение по фактите и по доказателствата, представени с административно-наказателната преписка, допуснато е съществено процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК с оглед игнориране на принципите на чл.14 и чл. 18 от НПК. В случая решението на СРС не се основава на задълбочена цялостна оценка на доказателствата по административно-наказателната преписка, като е налице и неправилна интерпретация на показанията на свидетеля – актосъставител. В краткото като обем и съдържание съдебно решение само е цитирана съдебна практика, след която следва констатация за недоказаност на тезата на наказващия орган. В решението са останали неизяснени обстоятелства, свързани с

твърденията на административнонаказващия орган за наличието на безспорни доказателства за ангажиране на административнонаказателната отговорност посоченото в НП лице.

В конкретната хипотеза съдебното решение на СРС подлежи на касационен контрол по реда на АПК, като касационната инстанция следва да провери съдебния акт въз основа на фактите, приети за установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение - чл.220 АПК. Непълнотата или по конкретно липсата на мотиви на въззивния съд по посочените въпроси препятства касационната инстанция да осъществи контрол за правилност на съдебното решение, съставлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила, касационно основание по чл. 348, ал.1, т. 2 НПК вр. ал.3, т.1 и т.2 от същия кодекс.

Предвид забраната за нови фактически установявания по чл.220 АПК от касационната инстанция, след отмяна на решението делото следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд, който да изпълни задължението си да обсъди по отделно и в тяхната съвкупност релевантните доказателства, установяваните с тях факти и относимостта им към съставомерността и авторството на вмененото нарушение, да извърши дължимия правен анализ и да мотивира произнасянето си по същество, като обсъди и възраженията на въззиваемата страна и възраженията на жалбоподателя.

По искането за присъждане на разноски, с оглед на чл. 226, ал. 3 от АПК, ще се произнесе съдът при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 и чл. 222, ал.2, т.1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIX касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 02.10.2019г. по н.а.х.д. № 12357/2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 11 състав.

ВРЪЩА делото на Софийски районен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.